

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie Ł. B.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 23 sierpnia 2023 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 czerwca 2023 r., sygn. akt
III K 473/23

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić złożony wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w T.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 czerwca 2023 r., sygn. akt III K 473/23 na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócono się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy przeciwko Ł. B. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu tej decyzji wskazano, że pokrzywdzonymi, a zarazem świadkami w sprawie, pozostają sędziowie niegdyś orzekający w Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w B., a obecnie pełniący służbę w Sądzie Okręgowym w B.. Nadto wskazano, iż sędziowie ci w dalszym ciągu utrzymują bliskie relacje towarzyskie z przeważającą częścią sędziów Sądu Rejonowego w B., czego potwierdzeniem jest złożenie kilkudziesięciu oświadczeń stanowiących wnioski o wyłączenie od rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w B. zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 37 k.p.k. instytucja stanowi wyjątek od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, zatem jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie – chociażby mylne – o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 zzerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245).

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego w B, że okoliczność, iż sprawa dotyczy bezpośrednio sędziów pełniących wcześniej służbę w sądzie wnioskującym, powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać subiektywnie usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez wnioskujący Sąd Rejonowy, co oczywiście nie służyłoby budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Fakt, iż zarzucane oskarżonemu czyny miały zostać popełnione na szkodę sędziów z terenu właściwości miejscowej wnioskującego Sądu Rejonowego, których w dodatku z innymi sędziami łączyć mogą kontakty nie tylko zawodowe, lecz i koleżeńskie (co potwierdza mnogość i treść złożonych oświadczeń w przedmiocie wyłączenia), może rodzić spekulacje co do wpływu tego powiązania na rozstrzygnięcie sprawy. W sprawie zaistniały zatem tego rodzaju okoliczności, które mogłyby powodować w odbiorze społecznym mylne i obiektywnie nieprawdziwe przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18, LEX nr 2508531; z dnia 27 listopada 2020 r., III KO 101/20, LEX nr 3093804).

Mając zatem na uwadze dobro wymiaru sprawiedliwości uznać należy, że zaistniała określona w art. 37 k.p.k. podstawa do przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w T., położonemu w stosunkowo bliskiej odległości od sądu miejscowo właściwego.

Sąd Najwyższy mając na uwadze powyższe orzekł jak w sentencji.

(M.R.)

[ł.n]